

ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Ἀριθ. 10.

Σάββατον 11/23 Φεβρουαρίου 1878.

Τιμὴ 3 χαρτόγραφα.

Κωνσταντινούπολις, 10/22 Φεβρουαρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ.

Πολλὴν τὴν ἀντίφασιν παρατηρήσει ὁ ἀναγνώστης μεταξύ τῶν ἐβδομαδιαίων ἡμῶν ἐπιθεωρήσεων ὡς πρὸς τὰς ἀναγραφομένας ἐν αὐταῖς εἰδήσεις. Ἀλλὰ μείζων ἔτι καὶ προδηλοτέρα ἐπικρατεῖ ἀντίφασις μεταξύ τῶν καθ' ἑκάστην σχεδὸν λαμβανομένων παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων καὶ παρὰ τῆς Πύλης καὶ ἀνακαλουμένων τὴν ἐπιούσαν ἢ μετὰ δύο ἡμέρας ἀποφάσεων. Πρόδηλον δὲ τὸ αἷτιον· προκειμένης τῆς λύσεως τοῦ περιπλοκωτάτου καὶ δυσεπιλυτωτάτου τῶν ζητημάτων, λύσεως, ἣν πᾶσαι μὲν αἱ δυνάμεις, οὐδ' αὐτῆς τῆς Ῥωσσίας ἐξαιρουμένης, ᾗθελον ν' ἀποφύγωσιν, ἀλλὰ μοιραίως εἰς μέσον ἤνεγκον τὰ τετελεσμένα γεγονότα, προκειμένης τῆς συγκρούσεως τῶν πολλαπλῶν συμφερόντων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἅπερ συνδέονται στενῶτα μετὰ τῆς λύσεως ταύτης, προκειμένης τῆς μελλούσης τῆς Εὐρώπης ὑπάρξεως, ἣτις ἐξήρτηται παντελῶς σχεδὸν ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, δυσἀποφάσιστον πᾶσιν δυνάμει καὶ αὐτῇ ἔτι τῇ νικηφόρῳ τοῦ Βορρᾶ φαίνεται τὸ καθορίσαι τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς καὶ ἡ μεγίστη παρὰ πασῶν καταβάλλεται ἐνέργεια, ὅπως δι' ἀμοιβαίων παραχωρήσεων κατὰ τύπους τοῦλάχιστον προλάβωσι τὴν εὐρωπαϊκὴν ῥῆξιν. Ἐντεῦθεν νῦν μὲν εὐλογος παρὰ ταύτης κρίνεται ἀπειλητικὴ τις ἐνέργεια, αὔριον δὲ παρ' αὐτῆς ταύτης ἢ ἀνακαλεῖται ἡ ἐνέργεια

αὕτη, ἢ μειοῦται ἡ σημασία αὐτῆς δι' εἰρηνικῶν διακηρύξεων.

Τῷ μελετήσαντι ἐπισταμένως τὰ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη γεγονότα καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων οὐδόλως ταῦτα ἄπορα φαίνονται. Οὐδεμία τῶν δυνάμεων ἐπιθύμει οὐδ' ἦν παρεσκευασμένη διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, πᾶσαι δι' ἐπεζήτουν τὴν ὥτινιδήποτε τρόπῳ καὶ δι' οἵαςδήποτε παραχωρήσεως ἐξομάλυνσιν τῶν ἀναφυέντων ἀπὸ διετίας τοπικῶν ζητημάτων καὶ τὸν περιορισμὸν (localisation) τῆς πάλης. Καὶ αὐτὴ δ' ἡ Ῥωσσία τοῦτο ἐπιθύμει, νὰ μὴ ἀνελιχθῇ, δηλονότι, τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ ἡ τελικὴ αὐτοῦ λύσις, ἣτις, ἐκτὸς ἐν περιπτώσει φοβεροῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, δὲν δύναται ἢ νὰ ᾔηται σύμφωνος πρὸς τὰ γενικά τῆς Εὐρώπης συμφέροντα, καὶ νὰ περιορισθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὴν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀπλὴν διεκδίκησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων ὑπὲρ τοῦ σλαυϊσμοῦ, πράγματι ὅμως εἰρηνικὴν παρὰ τοῦ σλαυϊσμοῦ κατάκτησιν τῆς Ἀνατολῆς· ῥιπτομένου μὲν τοῦ φραγμοῦ τοῦ Αἴμου καὶ ὑποβαλλομένων τῶν ἐντεῦθεν τοῦ ὅρου τούτου ἄλλων συνοίκων λαῶν ὑπὸ τὴν σλαυϊκὴν κυριαρχίαν ἣτις περιβάλλουσα τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς πορθμοὺς μέχρι πνιγμοῦ οὐκ εἰς μακρὰν ᾗθελε δεσπόσει αὐτῶν. Τούτου ἕνεκα ἡ Ῥωσσία ἐφάνη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πρόθυμος νὰ ἐνδώσῃ εἰς πᾶσαν φαινομενικὴν πρὸς τὴν Εὐρώπην παραχώρησιν, ἥρκει μόνον νὰ τύχῃ τοῦ σκοποῦ τούτου. Εἰς δυσχερῇ ἀληθῶς θὰ περιστάτο

θείσιν ἡ Ῥωσσία, εἰς πολλῶν δυσχερεστέραν ἢ νῦν, ὅτε τὰ νικηφόρα αὐτῆς στρατεύματα κατέχουσι τὴν Βουλγαρίαν καὶ Θράκην, ἐὰν ἡ Εὐρώπη προορτικωτέρα οὔσα καὶ τὴν δειλόμενα ἀποβάλλουσα πολιτικὴν ἀπέκρουεν ἐν τῇ πολυκρότῳ διὰ τὴν μυωπίαν τῶν πληρεξουσίων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων συνδιασκέψει Κωνσταντινουπόλεως τὰς ῥωσικὰς ἀξιώσεις δι' εὐρυτέρου προγράμματος, διὰ προγράμματος ῥιζικῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, λύσεως, ἐπαναλαμβάνομεν τοῦτο, ἥτις ἡκιστα πασῶν τῶν δυνάμεων συμφέρει τῇ Ῥωσσίᾳ, ἐφ' ὅσον ὁ σλαβισμὸς δὲν εἶναι εἰσέτι ἔτοιμος νὰ καταλάβῃ ὀριστικῶς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς πορθμούς.

Ἐπὶ τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων ἐκραγέντος τοῦ ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου αἱ ῥωσικαὶ νίκαι καὶ αἱ ἐπὶ τούτων βασισθεῖσαι ἀξιώσεις οὐχὶ πλέον περὶ αὐτοδιοικήσεως ἀλλὰ περὶ καταρτισμοῦ εἰς ἡγεμονίας τῶν σλαβικῶν ἐπαρχιῶν εἰς ἃς προσαρτᾶται καὶ ὑποβάλλεται μέχρι Αἰγαίου ἡ Θράκη ἤρχν ἐκ μέσου τὸ πρόσχημα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιῶν καὶ παρέστησαν τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ μορφήν, τὴν πολιτικὴν, τὴν τῆς διαρρύθμισεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος κατὰ τὰ σλαβικά ἀποκλειστικῶς συμφέροντα. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις αἵτινες ὅπως σώτῳσι πρὸ τοῦ πολέμου ἔστω καὶ κατ' ἐπιφάνειαν μόνον τὸ καθεστῶς συνήνεσαν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς βουλγαρικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐντεῦθεν τοῦ Αἴμου, πηρίστανται σήμερον εἰς τὴν παντελῆ τοῦ καθεστώτος καταστροφὴν ὑπὲρ τοῦ σλαβισμοῦ ἐπ' αὐτῆς τῆς βάσεως ἣν ἔθηκεν ἡ Εὐρώπη διὰ τὴν βουλγαρικὴν αὐτοδιοίκησιν. Ἐκ τούτου αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἦσαν αἱ μέγισται συνήγοροι τοῦ καθεστώτος ἐν Ἀνατολῇ ὅπως προλάβωσι τὴν ῥωσικὴν ἐπικράτησιν, δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον μαιρώως, οὕτως εἰπεῖν, ἀποβαίνουσι συνήγοροι ῥιζικωτέρας λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ἢ τῆς ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας αἰτουμένης, ἡ δὲ Ῥωσσία ἡ ἄχρι τοῦδε προστατίς τῆς ἐπαια τάσεως ἐναντίον τῆς Τουρ-

κίας καὶ ἀπαιτοῦσα τὴν μεταβολὴν τοῦ καθεστώτος ἀποβαίνει νῦν ἡ συνήγορος τοῦ καθεστώτος, οἷον παρ' αὐτῆς ἀναπλάσσεται, καὶ ἴσως ἡ ἀντίπαλος πάτης ῥιζικωτέρας λύσεως ἣν ἤθελεν ἡ Εὐρώπη προτείνει πρὸς ἀποσόθησιν τῆς σλαβικῆς ἐπικρατήσεως. Ἐντεῦθεν οὐχὶ ἀπίθκον φαίνεται τὸ ἐσχάτως θρυληθὲν καὶ ὑπὸ τινων εὐρωπαϊκῶν φύλλων ἀναγραφέν ὅτι ὑπάρχει συνωμολογημένη συνθήκη συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ῥωσσίας ὑποχρεῶσα ἀμφοτέρους ὅπως βοηθῶσιν ἀλλήλους κατὰ παντὸς ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ. Ἐντεῦθεν αἱ δυσχέρειαι διὰ τὴν συγκρότησιν εὐρωπαϊκοῦ συνεδρίου, ἥτις, ὡς ἐσχάτως ὁ λόρδος Δέρβυ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἐδήλου, οὐδὲ βῆμα ἐπὶ τὰ πρόσω ἐποιήσατο.

Τὰς δυσχερείας ταύτας δύναται τις νὰ κατανοήσῃ παραλληλίζων τὰς ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἐπιβαλλομένας βάσεις εἰρήνης πρὸς τὸ πρόγραμμα ὅπερ ἡ Ἀγγλία ὑπερασπίζει, ὡς ἐκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν. Συνεννόησιν ἀποκλειστικὴν μεταξὺ Σουλτάνου καὶ τσάρου αἰτεῖ ἡ Ῥωσσία πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ῥωσικῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ἐν τοῖς πορθμοῖς τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου· ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθεροπλοΐας τοῦ Ἑλλησπόντου διὰ τὸ γενικὸν ἐμπόριον καὶ παρκαλύψιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ αὐτοῦ ὑπὸ μιᾶς μόνης δυνάμεως αἰτεῖ ἡ Ἀγγλία. Ἡ Ῥωσσία ἀναπλάσσει προνομιοῦχος χώρας καὶ ἐπαρχίας, ἡ Ἀγγλία πρόγραμμα ἔξει ἐν τῇ συνδιασκέψει ἀόριστον μὲν ἀλλὰ γενικόν, τὴν ἐξασφάλισιν κρείττονος διοικήσεως τοῖς ὑπηκόοις τῆς Τουρκίας.

Ἀλλὰ καὶ τῆς Αὐστρίας αἱ θεωρίαι ἃς πρόκειται νὰ ὑπερασπίσῃ ἐν τῇ συνδιασκέψει οὐσιωδῶς ἀντιφασκοῦσι πρὸς τὰς ῥωσικὰς αἰτήσεις, καὶ γενικώτερον μὲν, ἀλλ' ἄρκετὰ σαφῶς ἐδήλωσεν ὁ οὐγγρος πρωθυπουργὸς κ. Τίσας ἀπαντῶν τὴν τετάρτην εἰς ἐπερώτησιν γενομένην ἐν τῇ Βουλῇ. «Ἡ κυβέρνησις, εἶπε, δὲν δύναται νὰ μὴ δηλώσῃ ὅτι τινὲς τῶν βάσεων τῆς εἰρήνης δὲν εἶναι σύμφωνοι

πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς αὐστρουγγρικῆς μοναρχίας· ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τοὺς ὁρους οἵτινες ἀντικείμενον ἔχουσι τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν Χριστιανῶν, ἀλλ' ἐκείνους οἵτινες δύνανται νὰ ἐπενέγκωσι τὴν ἐν Ἀνατολῇ ἐπικράτησιν μιᾷς μόνον δυνάμεως ἐπὶ βλάβῃ τῆς Αὐστρουγγαρίας». Ὑπολανθάνει ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις λόγοις τοῦ οὐγγρου πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ Αὐστρία ὅπως καταπολεμήσῃ τὴν ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἐπιβαλλομένην λύσιν διὰ τῆς συστάσεως προνομιούχων σλαβικῶν ἡγεμονιῶν ἐκείθεν καὶ ἐντεῦθεν τοῦ Αἴμου θέλει ἀσπασθῇ καὶ συνηγορήσῃ ἐν τῇ συνδιασκέψει ὑπὲρ τοῦ εὐρυτέρου προγράμματος, ὅπερ, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγομεν, ἀντιτάσσει ὁ σὴρ Νόρθκοτ εἰς τὸ τῆς Ῥωσσίας πρόγραμμα, ἐπεξηγῶν ἐν τῇ ἀγορεύσει αὐτοῦ ὅτι, προκειμένης τῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, διακριτέον οὐ μόνον Τούρκους καὶ Βουλγάρους, ἀλλὰ Βουλγάρους καὶ Ἑλληνας, ὧν 50,000 ὑπάρχουσιν ἐν τῇ διεκδικουμένῃ ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων ἐπαρχίᾳ Φιλιππουπόλεως.

Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας σημειωτέον τὴν ἀνυπομόνως ἀναμενομένην δῆλωσιν τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ ἐν τῷ γερμανικῷ Κοινοβουλίῳ. Ὁ μέγας χρησμοδότης τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ὠμίλησε τὴν τρίτην περὶ τῆς στάσεως τῆς Γερμανίας ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζήτηματι, ἀλλ' αἱ δηλώσεις αὐτοῦ ἔχουσι τι τὸ γριφῶδες εἴτε ἀφ' ἐαυτῶν, εἴτε διότι γριφῶδως διεβίβασεν αὐτάς ὁ τηλεγράφος. Ὅπωςδὴποτε τὰ ἐκ τῆς τηλεγραφικῆς περιλήψεως ἐξαγόμενα εἶναι τὰ ἐπόμενα. Ὁ πρίγκηψ ἀρχιγραμματεὺς οὐδὲν φαίνεται λέγων περὶ τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἀλλ' ἐπιμένει ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἀλληλεγγύην τῶν συμφερόντων τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας καὶ εἰς τὴν στενὴν φιλίαν τῶν δύο αὐτοκρατόρων καὶ τῶν ὑπουργῶν αὐτῶν. Δὲν παραδέχεται μὲν ὅτι ὁ Ἑλλήσποντος εἶναι ἡ κλεῖς τῆς Εὐρώπης, ὅπερ ἔαν ᾗτο ἀληθές, ὁ Σουλτάνος θὰ ᾗτο κύριος τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἐννοεῖ ὅτι οἱ πορθμοὶ καὶ ὁ Δούναβις ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ θὰ μένωσιν ἐλεύθεροι ὡς ἄχρι τοῦδε

καὶ ἐν Πετροπόλει ἀνεγνωρίσθη, ἐπειδὴ δὲ θεωρεῖ ἐνδεχόμενον ὅτι ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις θὰ μεταβληθῇ ἐνδεχομένως εἰς χωρογραφικὴν ἀποζημίωσιν θεωρεῖ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑποβλητέον εἰς τὰς διασκέψεις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ὅπως γνωσθῇ εἰς τίνας ἐξουσίαν θὰ περιέλθῃ ὁ Ἑλλήσποντος. Ἡ τελευταία αὕτη δῆλωσις τοῦ πρίγκηπος ἀρχιγραμματεὺς εἶναι σπουδαιοτάτη καθὸ καταδεικνύουσα ὅτι ἀποδέχεται κατ' ἀρχὴν τὴν διανομὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν τῆς Τουρκίας. Ἐν τέλει ἀρνείται διὰ τῆς Γερμανίας τὴν τιμὴν τοῦ ν' ἀποβῇ διαιτητῆς τῆς εἰρήρης, τιμὴν ἣτις ἀχαριστίαν μόνον ἀποφέρει.

Τοιαῦται αἱ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην γνωσθεῖσαι δηλώσεις τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας, Αὐστρουγγαρίας καὶ Γερμανίας, δηλώσεις ἐξ ὧν οὐδαμῶς φαίνεται καθαρισθεῖσα ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις, ἐὰν μάλιστα ταύτας παραβάλωμεν πρὸς τὰ λεγόμενα ὅτι ἐπισυμβαίνουν ἐν Ἀδριανουπόλει μεταξὺ τοῦ Σαρφέτ πασσᾶ καὶ τῶν Ῥώσων πληρεξουσίων.

Ἐκλείομεν τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀγγέλλοντες ὅτι ὡς ἐκ τοῦ εἰσπλου καὶ τῆς παρὰ τὴν πρωτεύουσαν παρουσίας τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου τὸ Ῥωσικὸν στρατηγεῖον ἀπήτησε τὴν προσωρινὴν καὶ φιλικὴν κατοχὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῶν πέριξ καὶ ὅτι ἀπεστάλη εἰς Ἀδριανούπολιν ὁ Ναμίκ πασσᾶς ὅπως συννενοηθῇ περὶ τῆς σημασίας ἣτις δίδεται εἰς τὴν λίαν ἀόριστον λέξιν τὰ πέριξ. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐβδομάδος ἐράνη ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἀνεκάλεσαν τὴν αἴτησιν ταύτην καὶ ἡ τοῦ Ναμίκ πασσᾶ ἀποστολή. Ἡ ἀνάκλησις αὕτη συνεδυσάσθη μετὰ τῆς ἐκ Πριγκηποννήσων ἀποχωρήσεως τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου εἰς Τοῦζλα, ὅπερ ὁμως κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ λόρδου Δέρβυ ἐγένετο ἀπλῶς, διότι ὁ Ἀστακηνὸς κύλπος κρεῖττον παρείχεν εἰς τὸν στόλον ἀγκυροβόλησιν. Τὴν δευτέραν ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ τὸ σάββατον ἀναχωρήσας κ. Ὀνοῦ κομιστῆς νέων προτάσεων παρὰ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατηγείου. Συνεπεία τῶν προτάσεων τούτων νέον

συνήλθεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις μέγα συμβούλιον ἐνῷ παρῆσαν ἐκτὸς τῶν ὑπουργῶν καὶ δύο πρώην σείχουλισλάμαι, ἀπεφασίσθη δὲ ἡ εἰς Πετρούπολιν μετ' ἐκτάκτου ἐντολῆς ἀποστολὴ τοῦ Ναμίκ πασσᾶ. Τὶ τὸ προκαλέσαν τὴν ἀποφασιν ταύτην ἄγνωστον ἔτι θετικῶς, ἀλλὰ λέγεται μετὰ τινος ὑποστάσεως ὅτι τὸ σκληρόν τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει ῥώσων πληρεξουσίων αἰτουμένων ὅρων ἀναγκάζει τὴν Πύλιν ν' ἀποταθῇ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον.

Ὅπως κρίνῃ τις περὶ τῶν ὅρων τούτων, ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι, κατὰ τὰ λεγόμενα, ἀπαιτοῦνται οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον ἢ ἡ παραχώρησις τοῖς Ῥώσοις ναυτικοῦ σταθμοῦ ἐν τῇ Προποντίδι, ἡ ἀπότισις κολοσσιαίας πολεμικῆς ἀποζημιώσεως 5 διλλιονίων φράγκων, ἡ παραχώρησις ἅπαντος τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ἡ ἐξωσις παντὸς τοῦ μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Θράκης. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ἡ ἀπαίτησις ὅτι ἐνεκα τῆς ἐν τῇ Προποντίδι παρουσίας τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου οἱ Ῥῶσοι ἐννοοῦσι νὰ καταλάβωσι τὰ περὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ νὰ μετενέγκωσι τὸ γενικὸν στρατηγεῖον εἰς Ἅγιον Στέφανον. Ἐνεκα τῶν ἀξιώσεων τούτων λέγεται ὅτι αἱ περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις δὲν εὐρίσκονται ἐν καλῇ ὁδῷ· ἀνεστάλη δὲ καὶ ἡ εἰς Πετρούπολιν ἀποστολὴ τοῦ Ναμίκ πασσᾶ ἵσως διότι, ὡς λέγεται, διεμηνύθη ἐνταῦθα ὅτι οἱ πληρεξούσιοι διὰ τῆς διαπραγματεύσεως εἰσὶν ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ ὅτι ἔχουσιν ὀριστικὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, αἵτινες κατ' οὐδὲν τροποποιηθήσονται ἐν Πετρούπολει.

Οὕτως ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις μᾶλλον περιπεπλεγμένη καὶ ἀπειλητικώτερα φαίνεται ἢ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Προστεθείτω δὲ ὅτι νέα καὶ αὐθις περιπλοκὴ προέκυψεν ἐν Θεσσαλίᾳ. Μετὰ σφοδρὰν συμπλοκὴν μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τῶν βασιβουζούκων, πολλοὺς, λέγεται, ἀπολεσάντων ἄνδρας, ἀντεκδικούμενοι οὗτοι προσέβησαν εἰς διαφόρους βιαιοπραγίας κατὰ τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῶν περὶ τὸν Δομοκὸν χωρίων.

Ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις, εἰς τὴν αἱ δυνάμεις ἡγυγύθησαν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας, φέρουσα εἰς γνῶσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων τὰ οἰκτρὰ ταῦτα γεγονότα διεμαρτυρήθη ἐντόνως ἐπὶ τῇ κινδυνώδει ταύτῃ τῶν χωρῶν ἐκείνων καταστάσει, ἥτις φαίνεται καθιστῶσα ἀναγκαίαν τὴν εἰς αὐτὰς προέλασιν τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων. Καὶ ἐλέχθη μὲν ὅτι πράγματι ἤρξαντο προελαύνοντα τὰ ἐλληνικὰ στρατεύματα, ὅπερ ἐπιθανολόγει ἄλλως καὶ τὸ ὅτι ὁ στρατηγὸς Σουτσοῦ, ὅστις εἶχε δώσει τὴν παραίτησιν αὐτοῦ συνεπεία τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων, ἀπέσυρε τὴν παραίτησιν ταύτην· ἀλλ' οὐδὲν θετικῶς περὶ τούτου ἐγνώσθη εἰσέτι, καθυστεροῦντος τοῦ ἐκ Τεργέστης αὐστριακοῦ.

Ἐν τούτοις ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπανάστασις ὁσημέραι ἐπιτείνεται, ἤδη δὲ φαίνεται μεταδοθεῖσα καὶ εἰς τὴν γείτονα Ἡπειρόν. Σπουδαῖα ἐπαναστατικὰ σώματα συνεκεντρώθησαν ἤδη παρὰ τὸν Πλάτανον εἰς ἀπύστασιν ἐλίγων ὥρων ἀπὸ τῶν μεθορίων καὶ ἐν Μακρυνίτῃ περὶ τὴν μίαν ὥραν ἀπὸ Βώλου ἀπεχούσῃ, πρὸς δὲ καὶ παρὰ τὴν Ἄρταν ἐν Ἡπείρῳ. Τὰ σώματα ταῦτα ἐπανειλημμένως προσβλήθέντα ὑπὸ πολυπληθεστέρων τουρκικῶν δυνάμεων ἀντέχουσι στεννῶς ἄχρι τοῦδε. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀποστέλλει εἰς τὰ ἐν Ἡπειροθεσσαλίᾳ στρατεύματα ἐπικουρίας, αἵτινες λέγονται ἀνελθούσαι μέχρι τοῦδε εἰς 20—25 τάγματα ὑπὸ τὸν Ρεδζέπ πασσᾶν.

Τρία ἐσωτερικὰ ἐπεισόδια ἐπησχόλησαν ἱκανῶς τὸν ἐπιχώριον τύπον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Τὸ σπουδαιότατον τούτων εἶναι αἱ ἀληθεῖς ἢ ὑποθετικαὶ ἐκμυστηρεύσεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Τουρκίας Σεφίερ πασσᾶ, ὅτε ἐν Ἀδριανουπόλει ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐπρέσβευε, περὶ τοῦ ὅτι ἡ Τουρκία ἐξηπατήθη καὶ προετράπη εἰς τὴν ἀντίστασιν μυστικῶς ὑπὸ τοῦ λόρδου Βήκονσφηνλδ καὶ τοῦ ἐνταῦθα πρέσβους τῆς Ἀγγλίας κ. Λαγιάρδου. Ὁ λόρδος Βήκονσφηνλδ ἐχαρακτήρισε

τάς διαβεβαιώσεις ταύτας ὡς ἀτίμους ἐπινοήσεις, ὁ δὲ κ. Λαγιάρδος διαμαρτυρηθεὶς ἐζήτησε, λέγεται, τὴν παῦσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ· ὅπως δὴ ποτε ὁ ὑπουργὸς οὗτος ἐπαύθη ἀληθῶς, ἀντικατέστησε δι' αὐτὸν ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει πληρεξούσιος τῆς Πύλης καὶ τέως πρίεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους Σαρφέτ πασάς.

Τὸ δεύτερον ἐπεισόδιον εἶναι ἡ κήθειρξις ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ εἰς δίκην παραπομπῇ τοῦ ἄλλοτε ἀρχιστρατήγου ἐν τῇ Ῥωμυλίᾳ Σουλεϊμάν πασά κατηγορουμένου καὶ ἐπὶ ἀθετήσει τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι. Δὲν εἶναι δ' ἄσχετος πρὸς τοῦτο καὶ ἡ ἐκ τῆς πρωτεύουσας ἀπέλασις δέκα ἀντιπροσώπων ἐν τῇ διαλυθείσῃ Βουλῇ, ὧν ὁ εἷς, ὁ τῆς Ἀδριανουπόλεως Ῥαοήμ βέης, καθεύχθη ἐν Προύσῃ.

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἐκ Ῥώμης ἡ ἐκλογὴ νέου πάπα ἀντὶ τοῦ θανόντος Πίου Θ', τοῦ ἱεροῦ συνεδρίου τῶν καρδινάλιων ἀναδείξαντος ποντήφικα Ῥώμης τὸν καρδινάλιον καὶ ἀρχιεπίσκοπον Περούζης Ἰωακείμ Πέτσην, μετονομασθέντα Λέοντα ΙΓ'. Ὁ πάπας Λέων ΙΓ' ἄγει τὸ 68 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΗΣΟΥΣ

Τῆς 1807.

Τὴν 1/13 φεβρουαρίου τοῦ 1878 ὁ ἀγγλικὸς στόλος εἰσπλεύσας ἀνευ ἀδείας τὸν Ἑλλησπόντον ἠγκυροβόλει παρὰ τὰς Πριγκηπονήσους λόγῳ μὲν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἁγγλῶν ὑπηκόων, ἔργῳ δὲ πρὸς ἀντιστάθμισιν καὶ ἀνταγωνισμὸν κατὰ τῆς σιδηρᾶς περὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν περιπτύξεως τῶν Ῥώσων καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γνώμης τῶν ἁγγλῶν πληρεξουσίων ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ συνεδρίῳ.

Ἀκριβῶς σχεδὸν πρὸ ἐνὸς καὶ ἐβδομηκοντα ἐτῶν ἕτερος ἀγγλικὸς στόλος ἐκδιέζων τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου ἠγκυροβόλει ἀκριβῶς ἐν ᾧ ἠγκυροβόληται ὁ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Χόρνβυ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, παρὰ τὰς Πριγκηπονήσους. Ὁ στόλος οὗτος ἠπεύλει τότε τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὰ δὲ γεγονότα ἅπερ ἐπήνεγκον τὸν εἰσπλουν αὐτοῦ καὶ τὰς ἀπειλὰς ἔχουσιν ἐν συνόφει ὡς πῶς.

Τὴν 4/16 μαΐου τοῦ 1804 ἡ γαλλικὴ Γερουσία

ἀνεκήρυξεν αὐτοκράτορα τὸν τολμητῆαν ἐκεῖνον υἱὸν τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ὅστις ἀπέκτεινε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μητέρα, καλεῖται δ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ διὰ τοῦ περιβόλου ὀνόματος Ναπολέον ὁ Α'. Ὁ τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει γάλλος πρεσβευτὴς στρατηγὸς Βρουὺν ἐπροσπάθησε παντὶ σθένει ὅπως ὁ Σουλτάνος Σελήμ ἀναγνώρισῃ τὸν νέον τίτλον τοῦ Ναπολέοντος. Ἀλλ' ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ, ἧς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν διηύθυνον τότε κατὰ μέγα μέρος οἱ Φαναριῶται, ἐπεκράτουν δύο ἀντίθετα πολιτικὰ ρεύματα. Καὶ τὸ μὲν, οὗ πρεσβυτέρου ὁ Ἀλεξάνδρος Σοῦτσός καὶ ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, διετείνετο ὅτι συμφέρον ἦν τῇ Πύλῃ νὰ συνταχθῇ μετὰ τοῦ Ναπολέοντος, ἐχθρικῶς ἔχοντος πρὸς τὴν αἰωνίαν αὐτῆς ἐχθρὰν, τὴν Ῥωσσίαν, καὶ ν' ἀντεκδικηθῇ αὐτὴν διὰ τῆς γαλλικῆς συμμαχίας, τὸ δὲ, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Ὑψηλάντου, ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μουρούζη, ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας, παρίστα ἀρ' ἐνδὸς μὲν ὅτι προκριτότερα ἦν ἡ φιλία τῆς γείτονος Ῥωσσίας ἢ ἡ τῆς πόρρω ἀπεχούσης Γαλλίας, ἧς ἄλλως ὁ νέος αὐτοκράτωρ δὲν εἰδίστατε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν νὰ προβῇ εἰς διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας, ἀρ' ἑτέρου δὲ ὅτι, συγκροτηθείσης τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1805 κατὰ τοῦ Ναπολέοντος νέας εὐρωπαϊκῆς συμμαχίας μεταξὺ Αὐστρίας, Ἀγγλίας, Ῥωσσίας καὶ Σουηδίας, ἡ Τουρκία ἀσπαζομένη τὴν μετὰ τοῦ Ναπολέοντος φιλίαν ἅμα μὲν ἐτάσσετο ὑπὲρ τοῦ ἥττονος μέρους, ἅμα δ' ἐκινδύνευε ν' ἀπολέσῃ τὴν φιλίαν τῆς εἰλικρινεστεράς προμάχου τῆς ἀκεραιότητος τοῦ κράτους, ἣτοι τῆς Ἀγγλίας.

Μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων τούτων ἐπιρροῶν καὶ δοξασιῶν σαλευόμενος Σελήμ ὁ Γ' ἀνέβαλλε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ὀρμητικὸν γάλλον πρεσβευτὴν στρατηγὸν Βρουὺν, ὅστις αἰτήσας τὰ διαβατήρια αὐτοῦ ἀνέμενεν ἐν τινι χωρίῳ παρὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σουλτάνου, καίπερ δὲ λαβὼν ἐπὶ τέλος τὴν ἀναγνώρισιν ἐπέστρεψεν εἰς Γαλλίαν. Μικρὸν ἔπειτα ἀνατείλαντος τὴν 2 δεκεμβρίου 1805 τοῦ ἡλίου τῆς ἐν Ἀουστερλίτς μάχης, ἣτις κατέστητε τὸν Ναπολέοντα κύριον τῶν τυχῶν τῆς Εὐρώπης, ὁ Σουλτάνος ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν τίτλον Π α δ ι σ α χ τ ῆς Γ α λ λ ί ας καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πρεσβευτὴν μετὰ πλουσίων δώρων τὸν Χαλὲτ ἐφέντην.

Τὰς εὐγενεῖς ταύτας διαθέσεις τοῦ Σουλτάνου ἐπωφελοῦμενος Ναπολέον ὁ Α', ἀνταπέστειλε πρεσβευτὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν ἀκάματον καὶ βέκτην στρατηγὸν Σεβαστιάνην, ὅστις ἐλθὼν ἐνταῦθα τὴν 10 αὐγούστου 1806 ἐπέδωκεν εἰς τὸν Σελήμ αὐτάγραφον τοῦ Ναπολέοντος ἐπιστολὴν μεθ' ἅπαντος τοῦ ἀνατολικοῦ ὄγκου γεγραμμένην καὶ